

Fetma som underhållningsvärde

Porträtteringen av överviktiga karaktärer i TV-serien *Here Comes Honey Boo Boo* ur ett klass och genus perspektiv.

Av

Ingeborg Andresen

Institutet för mediastudier, JMK
Examensarbete 15 hp
Medie- och kommunikationsvetenskap (30 hp)
Höstterminen 2015
Handledare Emma Dahlin
Examinator Sven Ross

Stockholms
universitet

Sammanfattning:

Denna uppsats ingår inom det vetenskapliga fältet *Fat Studies* där målet är att utmana den stigmatisering som överviktiga individer upplever socialt och psykiskt. Syftet med denna uppsats är att studera hur överviktiga karaktärer porträtteras i den amerikanska reality-serien *Here Comes Honey Boo Boo* samt hur genus och klass representeras i relation till fetma. Mina frågeställningar är följande: 1) På vilket sätt porträtteras de överviktiga karaktärerna i tv-serien *Here Comes Honey Boo Boo*? samt 2) Hur representeras genus och klass i relation till fetma *Here Comes Honey Boo Boo*? Mitt metodval ingår inom den kvalitativa innehållsanalysen. Jag har applicerat en textanalytisk metod på mitt studieobjekt där jag kartlagt nyckelscener och huvudteman. Jag har i relation till uppsatsens syfte försökt finna återkommande mönster att bygga min analys på.

Den teoretiska begreppsramen består av Stuart Halls (2013) representationsteorier samt Bakhtins (1984) begrepp *carnivalesque*. Sedan vävs begreppet *panopticism* in med understöd av Betterton (1996) och Kristevas (1982) teoretiseringar för att erhålla en allmän bild om hur kvinnan relateras till sin vikt. För att teoretisera begreppen klass och genus i relation till fetma används begreppsförklaringar tagna från Rothblum och Solovays (2009) antologi *The Fat Readers* studie.

Studien visar flera intressanta resultat i relation till teoretiseringen. Det mest utmärkande resultatet är att serien *Here Comes Honey Boo Boo* försämrar den rådande bilden som finns av överviktiga individer genom att porträtterar dem på ett förlöjligande, humoristiskt och groteskt sätt. Kroppsliga reaktioner och andra djuriska instinkter är ett genomgående inslag i serien och tyder på att *Here Comes Honey Boo Boo* är en serie vars handling utgår från begreppet *carnivalesques* grunder. Ett överraskande resultat är det faktum att överviktiga män och kvinnor porträtteras på olika sätt i serien trots att kroppshyddorna är lika stora. Det var svårt att borste från aspekter som klass och genus i relation till fetma, de är närvarande i form av kroppen som klassbeteckning och skillnader i representationer mellan könen.

Nyckelord: Fat Studies, reality-tv, representationer, carnivalesque, fat acceptance

Innehållsförteckning

Sammanfattning:	2
1. Inledning	1
1.1 Syfte och frågeställning	2
1.2 Avgränsningar	2
1.3 Disposition	3
1.4 Bakgrund.....	3
1.4.1 <i>Reality tv</i>	3
1.4.2 <i>Here Comes Honey Boo Boo</i>	4
1.4.3 <i>Fetma som studieobjekt: Fat Studies</i>	5
2. Teoretiska utgångspunkter	7
2.1 Tidigare forskning.....	7
2.2 Redovisning av begrepp.....	8
2.2.1 <i>Klass i relation till fetma</i>	8
2.2.2 <i>Genus i relation till fetma</i>	10
2.3 Teori.....	11
2.3.1 <i>Representationer</i>	11
2.3.2 <i>Carnavalesque</i>	12
2.3.3 <i>Den panoptiska kraften & kvinnans relation till vikt</i>	13
3. Metod och Material	14
3.1 Metod	14
3.2 Kritisk reflektion.....	15
3.3 Material	16
4. Resultatredovisning	17
4.1 Kroppen som klassmarkör	17
4.2 Genus- en tydlig skillnad	19
4.3 Carnavalesque- porträttering med mål att underhålla.....	23
4.4 Representationer- problematiserar den rådande bilden.....	25
5. Slutsatser och diskussion:	27
6. Litteratur- och källförteckning:	31
6.1 Tryckta källor.....	31
6.2 Publikationer	31
6.3 Webbsidor	32
6.4 Videomaterial.....	33

1. Inledning

Listan på TV-program som behandlar temat fetma inom realitygenren kan göras lång: *The Biggest Loser* (NBC, 2004-), *I Used to be Fat* (MTV, 2010-) och *Extreme Makeover: Weight Loss Edition* (Abc, 2011-) för att nämna några. Ovanstående program presenterar alla övervikt ur en och samma synvinkel, med fokus på diet och träning. Karaktärerna porträtteras flitigt med både blod, svett och tårar när de kämpar för livet för att gå ned de överblivna kilona. Fetma framställs som farligt och skamligt och något som måste arbetas bort för att personerna ska kunna leva ett bra liv. Men en ny genre har börjat träda fram i TV-rutan, där representationen av överviktiga karaktärer porträtteras på ett annorlunda sett. En genre där de överviktiga karaktärerna inte presenteras ihop med träning, kost och förvandlingar. Överviktiga individer porträtteras utifrån deras vardagliga liv, där det saknas en önskan att gå ned i vikt eller bli hälsosam. I serier som *My Big Fat Faboluse Life* (TLC, 2015-) och *Big Sexy* (TLC, 2011) är detta bland annat framträdande.

I serien *Here Comes Honey Boo Boo* (2012-2014) återfinns dessa karaktärer. Men tillskillnad från kvinnorna i *Big Sexy* eller *My Big Fat Faboluse Life* framställs de på samma sätt. Överviktiga personer utsätts för diskriminering och orättvisor inom många områden, bland annat inom sjukvården och i anställningssammanhang. Detta beror bland annat på de stereotypiska karaktärsdrag som överviktiga tillskrivs; lathet, inkompetens och brist på motivation är några av dem (Phul & Heur, 2009, 941-945). Dessa karaktärsdrag samt flera andra negativa egenskaper har tillskrivits karaktärerna i serien *Here Comes Honey Boo Boo*.

Många serier använder sig av stereotyper för att underhålla publiken, ibland för att enbart roa men även för att chockera och utmana tittarna. Karaktärerna i *Here Comes Honey Boo Boo* problematiserar den rådande bilden av överviktiga på ett djupare sätt än att de enbart är humoristiska. Sättet karaktärerna framställs i serien bidrar till en viss syn på överviktiga, något som jag ämnar problematisera i denna uppsats. Serien bidrar till att applicera negativa och stereotypiska framställningar av överviktiga. Därför vill jag utmana denna framställning som belyses i *Here Comes Honey Boo Boo* och undersöka hur de överviktiga karaktärerna egentligen porträtteras.

1.1 Syfte och frågeställning

Uppsatsen studerar hur överviktiga karaktärer porträtteras i tv-serien *Here Comes Honey Boo Boo*. Idén grundar sig i den psykiska- och sociala stigmatisering överviktiga karaktärer framställs med i visuell media. Syftet är även att undersöka hur genus och klass representeras i relation till fetma.

Utifrån min problemformulering har jag utformat följande frågeställningar:

- På vilket sätt porträtteras de överviktiga karaktärerna i tv-serien *Here Comes Honey Boo Boo*?
- Hur representeras genus och klass i relation till fetma i *Here Comes Honey Boo Boo*?

1.2 Avgränsningar

I dagsläget finns det fyra säsonger av *Here Comes Honey Boo Boo*, av vilken sista säsongen sändes hösten 2014. Jag har valt att studera endast en säsong, varav valet föll på säsong två. Jag valde den säsongen för att under säsong två är karaktärerna och handlingen mer etablerad än i säsong ett. Under första säsongen lär tittarna känna karaktärerna på ett ytligare plan, medan säsong två innehåller en mer djupgående handling och porträttering av karaktärerna. Mitt val att endast studera en säsong grundar sig i både studiens omfattning samt seriens antal avsnitt. Tidsbegränsningen var en aspekt som jag hade i åtanke vid valet av endast en säsong. Jag anser även att säsong två av *Here Comes Honey Boo Boo* ger mig tillräckligt med material för att kunna skapa en helhetsbild av tv-seriens huvudteman.

Mina valda teoretiseringar är huvudsakligen kopplade till västerländsk forskning. Fetma i relation till andra faktorer och orsaker varierar beroende på kultur och samhälle, därför är det viktigt att nämna att min studie utgår efter västerländsk forskning.

1.3 Disposition

Uppsatsen är indelad i sex avsnitt, varav inledningen innehåller en kort redovisning för mitt valda ämne, följt av syfte och frågeställning. Detta följs av avgränsningar där jag redogör för mina val i uppsatsen. I bakgrundsdelen förekommer information som jag anser är viktigt för läsaren att erhålla innan fortsatt läsning.

Efter detta kommer avsnitt två som rymmer de teoretiska utgångspunkterna för uppsatsen. Avsnittet inleds med tidigare forskning på området, där jag belyser relevant forskning kopplat till syftet. Detta efterföljs av mina teoretiska utgångspunkter som jag i uppsatsen kommer stödja min analys på.

Avsnitt tre innehåller en metod och materialbeskrivning samt min syn på kritisk reflektion. Efterföljande del är resultatredovisning. Kapitlet är indelat i fyra sektioner med koppling till uppsatsens frågeställning. Detta för att underlätta läsningen. Här redogör jag för mina observationer och kopplar ihop dem med de teoretiska utgångspunkterna. Därefter kommer den sista teoretiska delen av uppsatsen. Här sammanfattas och diskuteras upptäckterna samt återkopplas till syfte och frågeställning.

1.4 Bakgrund

*Följande avsnitt innehåller information som jag vill introducera för läsaren innan fortsatt läsning. Läsaren bör ha information om genren reality-tv och dess premisser för att förstå hur serien jag undersöker är uppbyggd. Jag introducerar även mitt studieobjekt *Here Comes Honey Boo Boo*, där jag beskriver karaktärer och handling. Till sist uppmärksammar jag studiefältet *Fat Studies*; varför det är ett betydelsefullt studieområde samt dess historiska bakgrund.*

1.4.1 Reality tv

Here Comes Honey Boo Boo är en serie som faller under kategorin realism, eller som jag kommer benämna det i min studie: reality. John Fiske redogör för realism i sin bok *Television Culture* (1987: 24-26) på följande sätt: realism producerar enbart inte en typ av verklighet, utan återger verkligheten i en form som är lättförståelig. Reality-

tv innefattar en stor del av dagens medieutbud, men började redan på 1940-talet med dolda kameran. Idag har genren utvecklats till något helt annat dock med samma grundsten: kamerornas närvaro i verkliga situationer. Distinkta kännetecken för realityserien är att den fångar verkligheten med moderation. Dagens realityprogram, oavsett om det handlar om Masterchef USA (Fox, 2010-) eller America's Next Top Model (CW, 2003-), är någorlunda redigerade för att tilltala en så pass stor publik som möjligt. Manus saknas i vanlig mening men innehållet anpassas efter tv-utbudet. Ingen karaktär eller handling är idag för udda för reality-tv, stora program som banat vägen för andra är exempelvis The Bachelor (Abc, 2002), Keeping Up With the Kardashians (E!, 2007) och The Apprentice (NBC, 2004) alla med en social dimension och en representation av verkligheten (UR.se, 2012).

1.4.2 Here Comes Honey Boo Boo

Seriens handling enligt IMDB.com, Internet Movie Database, är följande ” *A reality TV show featuring the life of Toddlers and Tiaras competitor Alana, A.K.A. 'Honey Boo Boo', and her overweight family, as they live every day*” (IMDB, u.å). Tio-åriga Alana blev först uppmärksammas när hon och hennes mamma medverkade i den amerikanska realityserien *Toddlers and Tiaras*. Hennes avvikande utseende från de andra medverkande och underhållande personlighet ledde sedan till att Alana och hennes familj fick en egen serie baserad på hennes smeknamn Honey Boo Boo. Alanas familj består av hemmafrun June, pappa ”Sugar Bear” som arbetar i en gruva samt de tre systrarna Lauryn ”Pumpkin”, Jessica ”Chubbs” och Anna ”Chickadee”. Anna har även egen dotter, Kaitlyn, som föddes under seriens första säsongspremiär. Familjen bor i ett vitt hus i staden McIntyre, i den amerikanska delstaten Georgia. Handlingen är huvudsakligen baserad på familjens vardagliga bestyr, som består av aktiviteter i och utanför hemmet, exempelvis restaurang- och festivalbesök (ibid, u.å).

Here Comes Honey Boo Boo är en serie som fått utstå både kritik och beröm. Samtidigt som den hyllats för sin uppriktighet och ärliga framställning av familjen Thompson, har det även serien kallats för exploaterande av framförallt barnen i familjen. Upprörda röster har uppmärksammat det faktum att serien framställer en viss syn på familjen, men även världen som helhet (TIME, 2012). *Here Comes Honey*

Boo Boo har på ena spektrumet benämns som ”charmigt självmedveten” och på andra änden kallats för ”en skräckhistoria utklädd som reality-tv” (E!, 2012).

År 2014 tillkännagav de ansvariga utgivarna på tv-kanalen TLC att serien inte skulle få en fortsatt femte säsong. Anledningen till detta var de anklagelser som berörde mamma June och hennes påstådda förhållande med en tidigare dömd sexförbrytare. Anklagelserna ansågs vara allvarliga och problematiska då mannen enligt källor ska ha förgripit sig på Junes äldsta dotter Anna när hon var yngre. Det resulterade i att materialet som spelats in för säsong fem aldrig sattes i produktion och seriens sista avsnitt sändes den 14 augusti 2014 (E!, 2014).

1.4.3 Fetma som studieobjekt: Fat Studies

Rothblum och Solovay (2009, x-xxii) menar att frigörelsen från rådande kroppsideal började runt 1969 då *National Assosiation to Advanced Fat Acceptance* i USA började sitt arbete med *The Size Acceptance Movement*.¹ Även om starten på detta bidrog till att gräsrotsorganisationer uppmärksammade problematiken tog det år innan *Fat Studies* blev ett vetenskapligt fält. Varför är detta tema då nödvändigt att studera?

En mängd studier stödjer de faktum att överviktiga upplever fördomar och diskriminering på en omänsklig nivå. I Amerika visar undersökningar på att överviktiga barn kan genom hela dess skolgång, från dagis till universitetet, uppleva konstanta trakasserier och diskrimineringar på grund av hens kroppsvikt. I många fall följer denna situation in i vuxen ålder, där liknande trakasserier och diskriminering kan ske på arbetsplatsen, på fritiden och i relationer. Dessa anti-fetma attityder som både är medvetna och omedvetna bidrar till stigmatiseringen av överviktiga individer. Fat Studies kan på så sätt erbjuda en annorlunda syn på problemet, genom att tillföra teoretiska begrepp som öppnar upp för diskussionen hur samhället egentligen ser på övervikt och fetma. (Ibid, 2009).

¹The Size Acceptance Movement, ibland benämnt som Fat Acceptance, är en social rörelse vars syfte är att förändra sociala attityder riktat mot överviktiga. Anti-fat bias refererar till de fördomar och personliga karaktärsdrag samhället tillsätter överviktiga individer, något som rörelsen vill bestrida

Nuvarande uppfattningar om fetma och övervikt är grundande i våra historiska, kulturella och ekonomiska positioneringar i samhället (LeBesco, 2004: 1-2). Beroende på samhällets definition om vad som är standard kan fetma anses vara något oanständigt samtidigt som något vackert. Men i de flesta västerländska länder är samma syn rådande; att fetma är något fel. Fetma har beskrivits som ett drastiskt växande folkhälsoproblem, speciellt i Amerika där en tredjedel av den vuxna befolkningen bedöms vara överviktiga. Samtidigt ses fetma i relation till den västerländska skönhetsstandard som något ohälsosamt och oattraktivt (Ibid, 2004). Det är då inte med stor förvåning som överviktiga personer representeras på ett visst sätt inom populärkultur- med förlöjligande och avsky.

2. Teoretiska utgångspunkter

2.1 Tidigare forskning

Nedan kommer jag att redogöra för hur det aktuella forskningsläget ser ut. Jag nämner ämnet i sin helhet hur det ser ut idag men går även in mer ingående på forskning som är relevant för min studie.

Det tvärvetenskapliga fältet generellt benämnd som Fat Studies² är ett tämligen nytt forskningsfält. Fat Studies kan innebära undersökningar som behandlar stigma och diskriminering, social status, populärkultur samt flertalet medicinska områden (Rothblum & Solovay, 2009: x-xxii). Under de senaste åren har avhandlingar och forskningspapper behandlat ämnet fetma med samma infallsvinkel och teoretiska utgångspunkter som jag kommer fokusera på i denna kandidatuppsats, det vill säga hur överviktiga personer framställs inom media. Speciellt två studier lägger grunden för denna infallsvinkel. ”*Fat Accptance TV?: Rethinking Reality Television With TLC’s Big Sexy and the Carnivalesque*” av Zimdars (2015) samt ”*Fatties Get a Room*” *An examination of Humor and Stereotyping in Mike and Molly*” av Nichols, Lewis och Shreves (2015).

Nichols et al.(2015: 99-121) granskade komediserien *Mike and Molly* och visade att fetma är en central roll i serien. Då studien i helhet fokuserar mer på skämt och dess ämnen är resultatet inte förvånande, en av fem skämt kretsar kring fetma och kroppsuppfattning. Båda karaktärerna i serien, en överviktig man och kvinna i en kärleksrelation, är offer för åtlöje och stereotypisering. Nichols et al. (2015) påpekar att serien inte bidrar till en normalisering av överviktiga karaktärer utan istället förstärker negativa föreställningar om överviktiga. Även om detta är problematiskt i relation till representationen av överviktiga hjälper dock serien till att beredda chanserna att överviktiga i framtiden innehar huvudroller i tv-serier. Nichols et al. studerade även de olika kategorierna av skämt och till vem de var riktade i *Mike and Molly*. Resultatet ansågs vara överraskande, då Mike var karaktären som fick utstå mest pikar och skämt på grund av sin stora kroppshydda. Nichols et al. hade förespätt att karaktären Molly skulle vara dominerande i större delen av komiken. Nichols et al.

² Genomgående i studien använder jag mig av engelska uttryck. Varför jag valt att inte översätta dem är på grund av att det inte finns motsvarande ord i det svenska språket.

menade att resultatet tydde på en ökad känslighet och försiktighet kring skämt riktade mot kvinnor och deras kroppsform medan skämt om mäns kroppshyddor fortfarande anses vara allmänt vedertagna (ibid, 2015).

Zimdars (2015: 232-235) har tillskillnad från ovan nämnda studie en mera relevant teoretisering i hennes arbete i relation till min studie. Även Zimdars (2015) har analyserat en populärkulturell serie vid namn *Big Sexy*. *Big Sexy* en realityserie där handlingen kretsar kring fem överviktiga kvinnor med arbeten inom modeindustrin i New York. Serien skiljer sig från mängden genom att inte porträtter karaktärerna i något övergångsstadium till en smalare kropp. Seriens centrala betydelse är inte att representera fetma som något negativt utan de fem kvinnliga karaktärerna omfamnar deras kroppstolekar och snarare uppmuntrar övervikt än att förlöjliga den. Detta fenomen kallas inom populärkulturella studier för *fat acceptens* eller *fat celebration*, ett uttryck som förespråkar att kvinnor och män kan vara friska, självsäkra och vackra trots/ eller på grund av deras fetma (ibid, 2015- 232-235). Även om kvinnorna i serien omfamnar deras kroppar och livsstil applicerar Zimdars (2015) begreppet *carnavalesque* angående framställningen av de kvinnliga huvudkaraktärerna.

2.2 Redovisning av begrepp

2.2.1 Klass i relation till fetma

Som teoretisk utgångspunkt i min diskussion om klass i relation till fetma kommer jag att använda mig av Rothblum och Solovays (2009) antologi *The Fat Studies Reader*. Valet beror på att denna bok är en omfattande publikation som inkluderar flera olika infallsvinklar inom fältet Fat Studies. Jag har även kompletterat detta avsnitt med sociologen Beverly Skeggs (2000) definition av klassbegreppet.

Skeggs (2000, 120-130) uppmärksammar att klassdefinitionen fortfarande kategoriseras efter individers arbeten. Arbetsindelningen är en tydlig identifikation beträffande vilken klass en person tillhör. En annan sedvanlig indelning är även att identifiera klass utifrån vad det inte är. Positionsbestämningen sker när personer identifierar sig med andra, utifrån vad de inte har eller är. På det sättet konstrueras en bild av personen som ”den andre”, som antingen utesluts ifrån eller ingår inom en viss

klassdefinition. Vidare menar Skeggs (2000) även att kroppen är en stor samhälls- och klassmarkör. Klass förkroppsligas och bidrar till indelningen av kroppar i olika klassbeteckningar. Kroppen blir på så sätt en bärare av kulturellt kapital som visar vem personen är. Likaså om personen skulle förlora kontrollen över kroppen visar det på en viss klasstillhörighet. Att inte ha kontroll över sin kropp anses enligt Skeggs (2000) studie som ett tecken på oansvar och lathet, något som kopplades till arbetarklassen. En kropp som är överviktig anses vara en kropp där kontroll och disciplin inte finns närvarande, en kropp som saknar självrespekt (ibid. 1997: 130-134). Skeggs (2000) bekräftar sin teori med Bordieus (1986, refererat i Skeggs, 2000: 135-142) tankar om hur kroppens utseende avslöjar klasstillhörighet. Bordieus (1986) menade att om en person investerar tid och omsorg i sin kropp signalerar det en slags respekt och disciplin. Denna tradition går att finna längre bak i historien, då borgarklass och överklasskvinnor hyste en elegans och värde genom att ha en kontrollerad kropp. Att ha förlorat kontrollen över sin kropp ansågs, och som Skeggs (2000) studie visar, anses även idag vara en indikator på klass.

Enligt Rothblum och Soloway (2009: 25) är övervikt och fetma är starkt relaterat till socioekonomisk status i det västerländska samhället. Socioekonomisk status är generellt baserat på hushållets inkomst samt den utbildningsnivå personerna i hushållet besitter. Kartläggningar visar att sambandet mellan låg social status och högt BMI, *body mass index*, är tydligt. Därför kan fattigdom definieras som gödande, det vill säga att fattigdom kan bidra med övervikt, mestadels beroende på vart hushållet är lokaliserat. Låg social status är kopplat till områden med hög kriminell aktivitet och andra oroligheter vilket leder till att chansen för rekreation och rörelse utanför hemmet minskar på grund av rädsla. Så kallade *Food Deserts*³ är även en orsak till att låg socio-och ekonomisk status har ett starkt samband med övervikt (Rothblum & Solovay, 2009: 25).

Sammanfattningsvis leder fattigdom både till utarmning men även till övervikt i form av Food Deserts och diskriminering. Den diskrimination eller stigma som är kopplad

³ Food Deserts är urbana och rurala samhällen där tillgången till nyttig och prisvärd mat är låg eller obefintlig. Istället finns det stor tillgång till snabbmatskedjor som serverar mat med lågt näringsvärde. Bristen på näringsrik mat leder till ohälsosamma matvanor samt högre nivåer av fetma. (Food Deserts, u.å)

till övervikt kan leda till arbetslöshet eller låginkomstarbete. Detta samband går att finna hos flera minoritetsgrupper, bland annat latinamerikanska och mörkhyade, där diskriminering leder till en ökad risk för fetma (Rothblum & Solovay, 2009: 26-27). Socioekonomisk status är tydligast relaterad till fetma i industriländer. Människor i de lägre nivåerna för inkomst, utbildning och välstånd löper större risk att bli överviktiga än klasser som anses ha högre status i samhället.

2.2.2 Genus i relation till fetma

Som teoretisk utgångspunkt i min diskussion om genus i relation till fetma kommer jag även här att använda mig av Rothblum och Solovay (2009) antologi. Sambandet mellan fetma i relation till inkomst är mer konsekvent hos kvinnor än hos män. Män, till skillnad från kvinnor, är i högre utsträckning mer överviktiga i de högre socioekonomiska klasserna. Detta kan enligt Rothblum och Solovay (2009) bero på att större andelen män röker, men att det är långt ifrån hela förklaringen (Ibid, 2009: 25-26). Kan fetma betyda något annat hos män än hos kvinnor? Den överviktiga mannen representeras inte på samma sätt som kvinnan i visuell media. Genom att studera några populära tv-serier genom åren återfinns ett samband. *Fresh Prince of Bel-Air* (1990-1996), *According to Jim* (2001-2009) och *The King of Queens* (1997-2007) är serier som alla har överviktiga manliga huvudkaraktärer. Men deras stora kroppshydda inhyser snarare respekt och manlighet, tillskillnad från självförakt och brist på viljestyrka. De studier som Rothblum och Solovay uppmärksammat tyder på att män generellt sett är mer överviktiga i högre klasser i samhället.

En rådande diskurs antyder att vi som människor ska ha kontroll över våra kroppar och även att fetma är något som anses vara ohälsosamt. Enligt Gailey (2014: 111-113) leder detta till en känsla av att det är en moralisk plikt att vara hälsosam och ingå inom en idealvikt. Det bidrar till att synen på personer som lider av övervikt förändras, deras moraliska ansvar försvinner och beslutsamheten att gå ned i vikt är låg. Detta innebär att individer som lider av övervikt anses vara ansvariga för hur deras egen kroppshydda uppfattas. De misslyckas med att bemöta de normer som finns i samhället men anses själva vara ansvariga för det. Diskursens huvudtes är att individen själv är att döma om hen lider av övervikt. Författaren Gailey (2014: 111-113) menar att detta är särskilt tydlig diskurs riktad mot kvinnor. Män sätts ofta i

relation till den överviktiga kvinnan som en *Fat admirer*, en person som tänder på överviktiga kvinnor eller en *Hogger* vars syfte är att förödmjuka överviktiga kvinnor för att uppnå en känsla av maskulinitet. (ibid, 113-115) I ovan nämnda uttryck är kvinnan i underläge. Liknande uttryck med ombytta könsroller, det vill säga att kvinnan är en *Hogger* som genom förnedring av överviktiga män känner en förhöjd femininitet, är inte lika förekommande.

Sammanfattningsvis är det svårt bortse från både klass- och genusaspekten inom *Fat Studies*. Fältet beskrivs som socialt och politiskt inriktat med människan i fokus och därav är det svårt att exkludera två grundläggande sociala aspekter som klass och genus.

2.3 Teori

2.3.1 Representationer

Stuart Hall är en av referenspunkterna inom en rad olika fält, men särskilt inom Cultural Studies. År 1997 skrev han *Representation* som är en av grundstenarna inom populärkulturell forskning. Kortfattat menade Stuart Hall (2013) att representation är skapandet av mening genom språk. Exempelvis består en symbol, förslagsvis den som står för fred, av en rund ring med tre sträck inom sig, men betydelsen för symbolen står för en större uppsättning innebörder, exempelvis fred, Woodstock eller hippies. Så kopplas mening ihop med ting genom språket. Representationen är själva skapandet av betydelsen av begreppet som finns i våra sinnen genom språk (Hall, 2013: 1-4).

Representationer är en tvåstegs process där första steget innefattar mentala kartor. Alla objekt, människor och händelser är kopplade till mentala föreställningar som var och en bär med sig. Utan dessa föreställningar skulle saker runt om kring oss inte kunna tolkas på ett meningsfullt sätt. Stuart Hall (2013) kallar dessa för system, på grund av hur vi inom oss organiserar, klassificerar och anordnar dessa mentala kartor inom oss. Ett konkret exempel som nämns i hans verk *Representations* är flygplan kontra fåglar. En person har en aning om att fåglar är som flygplan i luften, baserat på att de båda vistas i skyn. Men den personen är likaså medveten om att de är olika för en är ett djur och en är en maskin skapad av människan. Det är här det andra steget

inom processen platsar in. För att kunna uttrycka dessa konceptuella mentala kartor till varandra behövs ett gemensamt språk. De gemensamma kartorna måste därav kunna relateras till exempelvis skrivna ord, sagda ord eller visuella bilder för att gemensamt kunna relatera till dem. Dessa meningsbärande ord eller bilder namnges som tecken. Tillsammans bildar dessa tecken ett gemensamt språk som ger möjlighet för människor att översätta de mentala kartorna vi bär på (Ibid, 2013).

Stuart Hall och hans studier inom representationer är en betydelsefull teoretisk infallsvinkel i min uppsats. Det är viktigt att kunna koppla uppbyggnaden av mentala kartor i en studie som analyserar hur någonting porträtteras, det vill säga analysera hur porträtteringar konstruerar en viss föreställning.

2.3.2 Carnivalesque

Bakhtin (1984) hänvisade inledningsvis uttrycket *carnivalesque* till de medeltida karnevalerna. Han menade att karnevalens existens var en viktig del av medeltida medborgarnas vardag. Karnevalen sågs som en flykt från rådande strikta samhällsbestämmelser, en plats där grundläggande ordning kunde förbises och skrattet och humorn fick ta plats. Saknaden av sociala kontroller och strukturer banade väg för en viss typ av komik, en komik som riktades emot de medverkande i karnevalerna. Människor åsidosatte den strikta vardagen och välkomnade ett beteende som Bakhtin kallade *grotesk realism*. Dålig smak, oanständig språk- och beteende blandades med inslag av mat, sex och avföring. Djuriska drifter i mänskliga kroppar (Bakhtin, 1984: 146-151). När denna tradition sedan blev allt mer impopulär med tiden försvann den dock inte helt. Stallybrass och White (1986, refererat i Rhodes, 2001: 376) menade att denna tradition överfördes på populärkulturen. På samma sätt som medeltida människor samlades runt torget för att underhållas av det som ansågs opassande, har den moderna människan förflyttats till tv soffan för att studera människor som betar sig annorlunda eller skamligt. Underhållningsvärdet kring undertryckta begär och groteskt beteende finns fortfarande kvar. Men nu bland annat i form av representationer i tv-rutan (ibid, 1986).

2.3.3 Den panoptiska kraften & kvinnans relation till vikt

Jag har valt att använda mig av ett uttryck jag fann i Rothblum och Solovays antologi *The Fat Studies Reader* (2009: 289-292). De kopplar ihop begreppet *panopticism* med representationen och framställningen av fetma i media, och benämner det som televisionens panoptiska kraft. *Panopticism* är den övervakning och sociala kontroll som människor upplever finns i samhället. Den bedömningen och övervakningen som sedan uppfattas leder till ett förändrat och kontrollerat beteende hos personen i fråga.

Definitionen är främst applicerbar på kvinnor. Den panoptiska kraften innebär att det sättet kvinnan framställs på, med håruppsättningar, kläder, smink och kroppshydd, är allt dolt och inrotat i diskurser med tolkande antydningar. Media framkallar på så sätt ett tillstånd av permanent övervakning och bedömning som leder till oro och ångest kring det psykiska utseendet och den press för vad som anses vara standarden för ”skönhet”. Kvinnor uppmuntras att ingå inom mallen för vad som anses vara lämplig skönhet och hjälper på så sätt till att återskapa idéerna kring den ideala kvinnliga kroppen. Men den panoptiska kraften innefattar även kvinnors uppförande.

Författarna ser ett mönster i hur kvinnor ofta porträtteras i media; som undergivna mannen, mindre än mannen i kroppsstorleken men tar också mindre plats samt är mer anständiga än männen (Rothblum & Solovay, 2009: 289-292).

En annan teoretiker som publicerat forskning på ämnet är Betterton (1996) som studerat hur mat, sex och kvinnokroppar framställs i visuell media. Betterton fann samband mellan okontrollerat ätande och mental hälsa, hon menade på att kvinnor som förlorat kontrollen över sitt ätande ofta porträtterades som mentalt instabila. Kvinnorna ansågs ha både moraliskt och socialt förfallit när de tilltog mat som tröst (ibid, 1996:131). I det miserabla förlorade även kvinnorna sin skönhet. Som jag tidigare upplyste i avsnittet *Genus och Fetma* är män inte porträtterade på samma sätt. Kristeva (1982) menar att skillnaden på den kvinnliga och manliga kroppsuppfattningen beror på att de innehar olika identiteter som tillskrivits dem. Den kvinnliga kroppen är kopplad till utseende och fysik, och döms därefter, medan den manliga kroppen och personen representeras av presentationer och egenskaper. Därav döms inte en överviktig man som okontrollerad och förfallen när han tilltar mat vid mental rubbning (ibid, 1982).

Är detta då något som går att koppla ihop med representationen av den överviktiga kvinnan i *Here Comes Honey Boo Boo*? Media bidrar till att informera allmänheten om den publika radarn, det vill säga den allmänna åsikten, genom att föreslå hur publiken kan tolka och förstå representationer. Med hjälp av stereotyper, porträtteringar och stigma förser media tittarna med rådande diskurser (ibid: 289-292).

3. Metod och Material

*I detta avsnitt redogör jag för mina metodval i uppsatsen. Jag har huvudsakligen tillämpat metodbeskrivningar från Anders Björkvalls bok *Den visuella texten: multimodal analys i praktiken* (2009). Detta för att bättre förstå grunderna för den metod jag valt att applicera på mitt arbete.*

3.1 Metod

Den kvalitativa innehållsanalytiska metoden är en av de största metoderna inom medie- och kommunikationsforskning. Kortfattat definieras metoden av Krippenorff (1989: 403-405) som följande: *"It seeks to analyze data within a specific context in view of the meanings someone- a group or a culture- attributes to them"*. Förenklat innebär metoden frågor som *vem? varför? hur?* samt *eventuella effekter?*

Inom den kvalitativa innehållsanalysen kan åtskilliga andra metoder och teorier appliceras. Vad som kan appliceras beror förstås på vilket typ av material som studeras. Det vidgade synsättet angående innebörden av text bidrar till att den kvalitativa innehållsanalysen öppnar upp för en bredare analysmetod. Det finns ingen konkret mall att applicera och därav kan analysverktyg appliceras från olika metodologier. Även varierande teoretiska begrepp kan appliceras och på så sätt formas analysen beroende på vilka frågor som ställs (Ekström & Larsson, 2010: 153-155).

Jag har i denna uppsats dragit nytta av de vaga ramar som präglar den kvalitativa innehållsanalysen. Jag har applicerat en text analys på studieobjektet och redogör här

för dess grundstenar. En textuell analys innebär en kartläggning av budskap, strukturer och teman i en viss medialtext. Det är på så sätt en analysmetod för att analysera multimodala texter, både från skrift till bild. I detta fall är det en visuell bild som är det betydelseskapande systemet. Genom att systematiskt arbeta igenom det valda materialet kan forskaren urskilja de olika teman och mönster som finns. Teman består i sin tur av analysenheter, det vill säga den enhet som forskaren vill uttala sig om och använda i arbetets analysdel (Björkvall, 2009: 13-17).

Jag kommer sammanfattningsvis att göra en textanalys på serien *Here Comes Honey Boo Boo*. Genom näranalyser studeras scener som jag anser är kopplade till min frågeställning. Huvudsyfte vid granskningen av studieobjektet är att finna återkommande mönster i skildring av karaktärerna. Detta innefattar beteende, utsagor eller speciella framställningssätt. Teman i granskningen har varit *klass, fetma, genus, carnivalesque* samt *representationer*. Syfte med instuderingen av materialet är att finna nyckelscener, återkommande variabler och huvudteman som jag anser är utmärkande i relation till min problemformulering. Jag kommer sedan att dela in dessa nyckelscener i två huvudteman; klass i relation till fetma och genus i relation till fetma. Detta för att mer ingående kunna teoretisera dem.

3.2 Kritisk reflektion

Avslutningsvis är det nödvändigt att nämna något om forskarens roll i arbetet. Textanalys som metod är subjektivt lagd, det vill säga att forskaren undersöker materialet utefter hans position, vilket kan på så sätt påverka resultatet. Forskarens tolkningsramar kan sätta en prägel på arbetet och detta är viktigt att belysa. Det är betydande att forskaren själv är medveten om detta och tolkar resultatet på ett så pass neutralt sätt som möjligt. Jag har haft denna subjektivitet i bakhuvudet vid analysen och har i största möjliga mån försökt se på studieobjektet med en rättvis blick. Att som forskare vara fullt objektiv är inte möjligt, utan som Stuart Hall (2013) menar har vi alla inbyggda mentala kartor innehållande föreställningar om saker och ting. Jag som forskare studerar mitt studiematerial utifrån min position, samhällssyn och klasstillhörighet.

3.3 Material

Studiens material består av andra säsongen av den amerikanska realityserien *Here Comes Honey Boo Boo*. Andra säsongen bestående av 12 avsnitt, á 60 min vardera, sändes en gång i veckan mellan den 17 juli 2013 till den 11 september 2013 på den amerikanska tv-kanalen TLC.

Inledningsvis undersökte jag materialet genom att noggrant studera avsnitten var för sig samtidigt som jag kartlagde och antecknade de teman och mönster jag fann. Jag skrev ned handling, nyckelscener och karaktärsdrag hos de medverkande. Detta gav mig en helhetsbild av säsongens viktigaste händelser. De avsnitt jag ansåg hade teman som var kopplade till uppsatsens syfte studerade jag flertalet gånger för att erhålla en djupgående analys. Eftersom jag inte har tillgång till den amerikanska kanalen TLCs arkiv granskade jag avsnitten från en streaminghemsida.

4. Resultatredovisning

Nedan har jag delat in analysen i tematiseringar som är anpassade efter min frågeställning. Analysen är indelad i fyra segment, varav ett behandlar klass, ett annat genus och de sista carnivalesque samt representationer. Klass- och genusavsnitten är emellanåt invävda i varandra i de olika avsnitten då de är två forskningsfrågor som är starkt relaterade. I det sista avsnittet förekommer en slutdiskussion där jag kommer knyta an analysen till syfte och frågeställning.

4.1 Kroppen som klassmarkör

Klassbegreppet är svårt att bortse ifrån i *Here Comes Honey Boo Boo* då det går att finna klassbeteckningar genomgående i serien. Allt ifrån matvanor, fritidssysslor och kroppshyddor präglas av klasstillhörighet. Ett av de mer frekventa inslagen i serien är framställningen av omgivningen som under avsnittens gång fungerar som en delare mellan olika scener. Vanligtvis skildras omgivningen runt familjens vita hus, där katter och herrelösa hundar springer omkring. Omgivningen representeras även med nedgångna hus, människor på traktorer samt andra attribut som förknippas med den amerikanska södern. För att förstärka känslan hos tittarna att serien utspelar sin i den amerikanska södern är det en komisk jingel med countryinfluenser som spelas i bakgrunden.

Familjen Thompson refererar till sig själva som ”Red-Neck”⁴ flertalet gånger i serien. Bland annat i avsnitt 11 (Stress Poops, 2013) när handlingen kretsar kring sökandet efter en pastor, företräddes en ”Red-Neck Preacher”(Stess Poops, 2013) som ska medverka i parets förpliktelseceremoni. När Sugar Bear och June i sista avsnittet av serien ingår i en förpliktelseceremoni är temat allt ifrån traditionellt. Brudkläderna går i orange och kamouflage, varav pastorn är klädd i full kamouflageutstyrsel. Ceremonin avslutas med att det nyblivna paret åker iväg på en stor gul fyrhjuling med pampig bakgrundsmusik. Ceremonin kantas av svordomar och rapar. Till gästerna serveras två helstekta grisar med mamma Junes hemlagade bönor. Dessa nämnda

⁴ Red-neck= en term för att benämna den vita underklassen som bor i sydöstra staterna i USA. Ordet refererar till en person som spenderar mycket tid på manuellt arbete utomhus och på så sätt får en röd hals från solen. Termen är ansedd som någorlunda kränkande (Urban Dictionary, 2002).

händelser är inte sedvanliga bröllopsstraditioner utan tillhör en specifik kultur som anammas i den amerikanska södern av så kallade Red-Necks.

Genomgående i serien äter familjen Thompson mat med tydligt lågt näringsvärde. Vid ett tillfälle bestämmer sig June för att hon och döttrarna ska försöka gå ned i vikt och äta nyttigare. June vill föregå med gott exempel och lagar en nyttig kålsoppa till Chikadee, Pumpkin, Alana och Chubbs. June nämner att *"This is as much vegetables I've had in my house at one time, anyways"* (Stress Poops, 2013) medan minsta dottern Alana i nästa bildruta säger *"Last time I ate a sallad was never"* (Stress Poops, 2013). Det är tydligt att familjen Thompson lever i ett område där Food Deserts kan förekomma. Även om det kan finnas grönsaker och näringsrik mat att tillgå väljer inte familjen att äta det. Det visar sig snabbt i avsnittet att ingen i familjen är förtjusta i näringsrik mat, bland annat när June kräks upp kålsoppan och samtliga döttrar äcklas över smaken (Stress Poops, 2013). Oavsett om familjen lever i ett samhälle där *Food Deserts* förekommer eller om de självmant väljer att inte äta näringsrik mat, är båda situationerna tydliga klassmarkörer. Den senare situationen går att koppla till Skeggs (2000) studie som visar att tidigare historiska tankar om kroppen som klassmarkör fortfarande är applicerbara idag. Att lägga tid och omsorg på sin kropp inhyste respekt och elegans, det fanns ett värde i den kontrollerade kroppen. Detta värde finns även att finna idag (Skeggs, 2000) och genom att placera familjen Thompsons emot denna diskurs visar deras brist på omsorg och kontroll vilken klass de tillhör.

När familjen sitter i vardagsrummet, där de flesta av scenerna utspelar sig, är skräpmat alltid närvarande. Ofta syns någon av döttrarna med munnen full med chips, godis eller kakor. Äldsta dottern är dock avvikande i det beteendet. Hon är den smalaste av familjemedlemmarna och den som sällan syns äta någon skräpmat. I avsnitt 11 filmas Anna "Chikadee" när hon säger *"I'm eating healthy, unlike everybody else eating thier wings and shit"* (ibid, 2013). På så sätt porträtteras Anna som den i familjen Thompson som är mån om hur hennes kropp framställs. Sammanfattningsvis är samtliga familjemedlemmar i serien är överviktiga, bortsett från den äldsta dottern Anna. Enligt Skeggs (2000) visar dessa överdimensionerade kroppar på vilken klass de tillhör och vilket värde deras kroppar innefattar. En person som tappat kontrollen över sin kropp anses enligt Skeggs (2000) vara oansvarig och

lat, och hyser inte samma respekt som en person med kontroll över sin kropp. Kopplat till Skeggs (2000) studier innebär detta att familjen Thompson inte framställs på ett respektingivande sätt och därefter uppfattas på det sättet av publiken.

Uttrycket Red-neck kan, som tidigare beskrivet, anses vara någorlunda kränkande då det spelar på en persons klasstillhörighet genom att referat till personers arbeten men även på grund av de attribut och egenskaper uttrycket innefattar. Det tunga arbetet utomhus gav personer röda nackar, därav Red-neck (Urban Dictionary, 2002). Den enda i familjen Thompson som arbetar är Suger Bear, även om han inte arbetar på fältet som uttrycket kopplas till, har han en anställning i en kolgruva som även det bevisar på en viss klasstillhörighet.

Sammanfattningsvis är sambandet tydligt mellan låg socioekonomisk standard och övervikt i *Here Comes Honey Boo Boo*. Även om familjens socioekonomiska standard inte är direkt uttalad kan seriens omgivningsbeskrivningar, samt standarden på hushållet avslöja hur situationen ser ut. En tydlig klassmarkör är även det faktum att familjen själva refererar till dem som Red-necks. Därigenom tillsätter tittarna olika egenskaper och förutfattade meningar kopplade till ordet Red-neck. Familjen blir på så sätt en bärare av detta kulturella kapital (Skeggs, 2000). Detta kulturella kapital bidrar i sin tur att publiken, genom mentala kartor, uppfattar och tolkar familjen utifrån det.

4.2 Genus- en tydlig skillnad

Under studiets gång av *Here Comes Honey Boo Boo* visade det sig att det finns en betydande skillnad i hur män och kvinnor porträtteras i serien. Det finns endast en man medverkande som har en utmärkande roll, nämligen pappan Suger Bear. Bortsett från honom är få manliga karaktärer närvarande, förutom i avsnitt 10 (Lift and Scoop, 2013) då Suger Bear bjuder hem sina manliga vänner på en svensex i trädgården. Trots att majoritet är kvinnor är skillnaden på representationen framträdande. Ett av de mest utmärkande exemplen skildras i avsnitt åtta (Big Girl Wear Lace-Ups, 2013) där de blivande makarna Suger Bear och June båda ska testa brudutstyrlar. Alla fyra döttrar följer med mamma June som smakråd när hon ska välja ut en brudklänning. De sitter på rad när mamma June testar och visar upp olika brudklänningar.

Reaktionerna från döttrarna är blandade: ”*We don’t need to see all that*” (ibid, 2013) refererar till Junes kroppshydda. Döttrarna uppmuntrar de klänningar som är mer täckande, och nämner ”*It covers up your freckles*” (ibid, 2013). Det är inte enbart döttrarnas kommentarer och reaktioner som bidrar till den negativa porträtteringen. Även ljudeffekter och ljudspår förändrar tonen i en av scenerna. När June står i omklädningsrummet och får hjälp av två i personalen att komma in i sin klänning är bakgrundsljudet en melodi från en skräckfilm. Varför har produktionen valt att lägga en ljudslinga som påminner om något hemskt och förfärligt när June försöker komma i brudklänningen?

När döttrarna sedan i efterkommande avsnitt (Get Her Chins Vacuumed, 2013) följer med Suger Bear och provar kavajer är reaktionerna och framställningen annorlunda. När Suger Bear visar sin kostym för flickorna är deras reaktioner positiva, de tappar andan och Alana säger i en voiceover ”*When Suger Bear came out of that door for the first time I was speechless, I was like WOW*” (ibid, 2013). Alanas systrar stämmer in ”*You have never looked this nice*” samt ”*I really like you in this suit*” (ibid, 2013). Medan Junes upplevelse förlöjligas med skräckmusik, blir Suger Bear kopplad till James Bond, där ett inslag visar Suger Bear i hans nya kostym poserande som James Bond. Hur kommer det sig att två personer som båda är överviktiga i samma situation kan porträtteras på ett sådant åtskilt sätt? Suger Bear jämförs med en av populärkulturens manligaste karaktärer James Bond medan June förlöjligas av sina döttrar och av produktionen. Vad som är utmärkande med dessa situationer är att objektifieringen och sexualiseringen inte kommer från motsatt kön, utan att barnen i familjen tilltalar sina föräldrar olika beroende på kön. Barnens kommentarer till mamma June är mer negativa och elaka än vad de är till sin fader Suger Bear.

Döttrarna objektifierar June sexuellt flertalet gånger i serien. Bland annat i avsnitt 10 (Lift and Scoop, 2013) där döttrarna påpekar att deras mamma har ”saggiga bröst”. Pumpkin nämner i sin mammas närvaro att ”*Mama’s boobs look like flattened pancakes. The they are all wrinkled like*” (ibid, 2013). Avsnittets namn Lift and Scoop refererar till scenen då döttrarna uppmuntrar mamma June att skaffa en ny bh, eftersom de anser att hennes bröst är ”saggiga”. När June drar ned tröjan och visar en del av bysten skriker barnen av förfäran. Det finns inte ett enstaka exempel under

seriens gång då döttrarna tilltalar Suger Bear med denna typ av ton eller objektifiering. Detta kan bero på att June inte ingår i det standardiserade skönhetsidealet som råder i den västerländska kulturen, och riskerar därför att bli bedömd utifrån de premisserna. Trots att hennes döttrar även de lider av fetma objektifieras inte de utifrån deras kroppshydda i lika stor utsträckning som mamma June. Detta beror troligtvis på att döttrarna fortfarande bara är barn, endast Anna är vid säsong två myndig.

Junes avvikande utseende bidrar troligtvis i detta fall till att det är mer acceptabelt att objektifiera och smutskasta hennes om person än Suger Bear. Den tydliga objektifieringen av kvinnliga karaktärer som Rothblum och Soloway (2009) påvisar med definitionen av *Panoptic Power* visar sig tydligt här. June kritiseras och granskas i större utsträckningen på grund av hennes kön. Hon ingår inte i mallen för vad publiken såväl som produktionen är vana vid att se och blir därför en karaktär som görs till åtlöje. Dock går det inte att finna något tecken på att June känner press eller oro för att inte ingå inom samhället men även inom mediets standard för vad som anses vara sann skönhet. Följaktligen strider Junes beteende mot panopticismens grundläggande idé om den oro och ångest som framkallas av utseenden avvikande normen.

Sammanfattningsvis finns det en paradox i framställningen; att överviktiga kvinnor porträtteras på ett skilt sätt än mannen. Det svåra ligger i att en överviktig man inhyser respekt medan en överviktig kvinna anses vara lat. Både mannen och kvinnan har i praktiken förlorat kontrollen över sina kroppar, men endast kvinnan anses sakna moralisk plikt (Gailey, 2014). Denna teori hjälper oss förstå hur vi som publik kan granska *Here Comes Honey Boo Boo*, på sättet produktionen väljer att porträttera de två olika karaktärerna. Genomgående i serien finns det få tillfällen Suger Bear äter, enstaka gånger sitter han med kvinnorna runt soffan och äter, men då ligger fokus inte på hur eller vad han äter, som det vid tillfällen görs med flickorna och deras mamma. Baserat på Kristevas (1982) studier visar detta att June tillskrivs andra egenskaper än Suger Bear. June är arbetslös och hemma med barnen, medan Suger Bear arbetar i gruvan. Det nämns några gånger i serien att Suger Bear är den som arbetar och försör hushållet. Suger Bear kopplas därför ihop med hans prestationer, det vill säga hans

jobb mer än hans kropp. Junes kropp är däremot ett framträdande attribut i många avsnitt, bland annat avsnitt 4, 8, 9, 10 samt 12. Därför tillskrivs June med attribut som tittarna upplever sker i dessa scener, eftersom de flesta av dem inkluderar antingen mat eller situationer där Junes kropp kritiseras. Kristeva (1982) menar att olika identiteter tillskrivs mannen och kvinnan, varav kvinnan tillskrivs fysiska attribut och mannen prestationsinriktade. June riskerar på de premisserna att bli mer granskad på grund av att hennes utseende inte platsar in i normen för vad som anses vara skönhet. Junes personlighet och uppträdande platsar likaså inte in i normen för hur kvinnor ska uppträda enligt Rothblum och Solovay (2009). Att June är hemmafru platsar in i den daterade men klassiska synen på kvinnans roll i förhållandet, nämligen att kvinnan ska ansvara för hushållet och mannen ska försörja familjen. Det ger June en identitet som feminin och kvinnlig. Dock är Junes framställning som kvinna skild från de klassiska attributen som kvinnor i medier tillskrivs enligt Rothblum och Solovay (2009). De menar att kvinnor i mediematerial vanligtvis porträtteras som väna, mer anständiga och underordnade männen. Junes karaktär i *Here Comes Honey Boo Boo* porträtteras inte med ovan nämnda attribut. June skildras snarare som motsatsen till vad som anses vara traditionsenligt kvinnligt. June ses i flertalet scener spotta, rapa och prutta. Avsnitt 11 heter Stress Poops (2013) och refererar till Junes nervösa mage inför förpliktelsecermonin. Detta är exempel på hur June representeras i serien. June har även andra egenskaper som strider mot Rothblum och Solovays (2009) kvinnliga representation, hon är överhuvudet i familjen och dominerande över mannen. Detta visas genom att June i flertalet scener är den som bestämmer över familjens bestyr, samt att hon i interaktionen med Sugar Bear har ett tydligt övertag.

Jag ser ett samband med seriens skillnad på framställningen av män och kvinnor med Gaileys (2014) tankar om att fetma är en diskurs riktad mot kvinnor. Jag menar här att på samma sätt som serien behandlar fetma i relation till båda könen, är det endast kvinnan som skildras utifrån ett kritiskt synsätt. Bettertons (1996) studier visade att kvinnor som tilltar mat som en tröst framställs som okontrollerbara och psykiskt instabila, medan samma situation för män hade framkallat andra föreställningar. Detta överensstämmer med hur *Fat Admirer* samt *Hogger* är två företeelser som är riktade mot kvinnor och inte mot män. I båda fenomenen är det mannens känslor rörande kvinnan, oavsett om det är åtrå eller åtlöje som står i fokus, det vill säga hur

män uppfattar kvinnor. Jag anser att det liknar social kontroll över en kvinnas kropp, för att visa på maskulinitet, som missbrukas. Män utnyttjar kvinnor som inte ingår i ramen för vad som anses vara ”skönhet” och betraktas därför som svagare. Därmed är de även lättare att manipulera till att utföra männens vilja som i fenomenet *Hoggers* fall kan innebära sexuella tjänster. På samma sätt anser jag att *Here Comes Honey Boo Boo* exploaterar det faktum att June inte ingår inom skönhetsstandarden och därmed är ett enklare mål för kritik.

4.3 Carnavalesque- porträttering med mål att underhålla

Underhållningsvärdet i *Here Comes Honey Boo Boo* är centrerat kring familjens vardagliga liv. Familjen Thompsons vardagsliv är dock inte särskilt händelserikt, men det som är framträdande är att vardagen är olik många andras. Underhållningsvärdet är således mer inriktat på hur familjen genomgår sin vardag, snarare än vad för slags vardagssysslor som faktiskt utförs. Det är utmärkande att Alana och hennes familj porträtteras utifrån hur de lever, då seriens faktiska händelser är få. Under säsong två får tittarna följa med när familjen firar två födelsedagar, en förlovning och en förpliktelseceremoni. Utöver de större händelserna är familjen under säsongen även på en wrestling match, i en klädaffär och på en skönhetsalong. Sammanfattningsvis är handlingen någorlunda händelselös i *Here Comes Honey Boo Boo*, vilket skapar mer plats åt gestaltningar och porträtteringar av karaktärerna.

Genomgående i *Here Comes Honey Boo Boo* är det ett fokus på kroppsliga reaktioner, något som är märkbart redan i seriens introduktion. Vid varje nytt avsnitt spelas seriens intro upp, i vilken familjen Thompson står och vinklar samlade framför sitt hus till en melodi. Melodin avbryts av ett ljudspår som låter som en prutt, varav familjemedlemmarna högljutt anklagar varandra för att vara osmakliga. På detta vis introduceras tittarna redan från början till familjens annorlunda förhållning till kroppsliga reaktioner. De kroppsliga reaktionerna, som i serien både innebär pruttar och rapar, kan ses som djuriska instinkter och har en tydlig koppling till Bakthins (1984) begrepp *carnavalesque*. Likt de medeltida karnevalerna samlas tittarna runt tv-soffan för att studera och underhållas av de medverkandes groteska och udda beteende.

Vad som är påtagligt i *Here Comes Honey Boo Boo* är att medlemmarna i familjen Thompson inte är kontrollerade av allmänt godtagna sociala koder. De lever utanför det kontrollerade uppförandet och förbiser vad som anses vara rätt och fel beteende. Genom seriens gång finner jag inte något exempel på att familjen skäms över sitt beteende, jag finner heller inte något tecken på att de vill tona ned det. Det är nästintill att familjemedlemmarna konkurrerar om vem som utför det mest groteska och chockerande beteendet. I avsnitt sex (Safty!, 2013) rapar Chubbs varpå hon lägger till ”*I was exercising my mouth*” (ibid, 2013). Liknande exempel sker i samma avsnitt, då mamma June rapar högt och sedan säger ”*OH, that tasted so good*” (Ibid, 2013). I ytterligare ett avsnitt (Mo Butter, Mo Butter, 2013) besöker hela familjen en wrestling match där de får chansen besöka wrestlingsboxarna bakom scenen. Familjen står uppradade framför sina idoler när den minsta dotterns Alana får frågan om vad hon anser är bästa sättet att beseгра sin motståndare på. Alana nämner då hennes signatur drag, Cup-a-fart, som består av att personen pruttar in i en kupad hand och sedan med armrörelser kastar den tilltänka prutten mot motståndarens håll. Syftet är då att gasa ihjäl sin motståndare. Wrestlingsboxarna skrattar åt det bisarra förslaget och pappa Sugar Bear överraskar alla i rummet med att gasa högljutt till familjens lycka och de andras förfäran. Detta beteende skulle kunna avisas i de flesta sammanhang men familjen ger inte intryck av att styrs av de allmänna sociala koderna. Viktigt att ha i åtanke när studiematerialet är en reality-tv är det faktum att produktionen och grunderna för reality-tv är verklighet med moderation, det vill säga att underhållningsvärdet stiger ju mer bisarra och udda situationerna blir. Därav kan det finnas en överhängande press på både familjen och produktionen att chockera tittarna.

I de medeltida karnevalerna var kroppen i fokus, med inslag av mat, sex och avföring (Bakthin, 1984). Ett tydligt exempel på att *Here Comes Honey Boo Boo* tillämpar grundstenar från uttrycket *carnivalesque* återfinns i en händelse i avsnitt ett (Mo Butter, mo Butter, 2013) där kroppar och mat beblandas. Döttrarna Alana, ”Chubbs” och ”Pumpkin” lämnas ensamma hemma under en tid. Varav en av döttrarna bestämmer sig för att smörja in hela sin kropp med smör. De två andra systrarna följer roat efter och det utvecklas till att de smörjt in golven med smör och använder det som en kana. Systrarna filmas när de tar sats och sedan kastar sig mot golvet för att

glida några meter. I bakgrunden är det en melodi som förlöjligar deras beteende. I scenen är det fokus på hur systrarna glider med deras stora magar på golvet, hur deras kroppshyddor får dem att glida sämre och hur magarna dallrar när de slår mot marken. Tittarna bjuds in att iaktta detta bisarra beteende med både avsky och komik. Det är en tydlig scen där tittarna ska skratta åt familjen istället för att skratta med dem. Tv-tittarna samlas runt detta avvikande beteende för att roa sig, men troligtvis även för att skapa en bild av *vi och dom*. Tittarna placeras i relation till karaktärerna i serien och framstår utifrån familjens galna upptåg som mer anständiga eller representativa. Detta tror jag bidrar till att publiken skapar en känsla av förstärkt egen värde, de placerar sina livssituationer i relation till familjen Thompson och baserar känslan på den skillnad som finns i de två. Troligtvis upplever publiken, som jag själv, att familjen Thompson förlöjligas och att som publik underhålls man av detta.

Mat är ett genomgående inslag i seriens handling. Både som föda men även som en del av lek och underhållning som exemplet ovan visar. I avsnitt 10 (Lift and Scoop, 2013) centreras handlingen kring en av familjens favorit sysslor: något de kallar *Mystery Mouth*. Det är en lek som går ut på att medverkande ska gissa vad en av personerna har i munnen genom att få titta, lukta och ställa frågor. Denna lek kan framstå som primitiv. Mamma June stoppar i tre ingredienser i sin mun så döttrarna ska gissa vad det är för mat. När döttrarna inte gissar rätt spottar June ut maten på en tallrik varav tjejerna luktar på maten. Leken kantas av många grimaser och gester, äcklade som roade. Att mat är ett inslag i lekar visar även här på hur Bakthins begrepp *carnavalesque* är applicerbart på *Here Comes Honey Boo Boo*. Tittarna äcklas av beteendet samtidigt som de roas. Att studera något som är annorlunda och lite förbjudet lockar människor. Den groteska realismen har på så sätt förflyttats till tv-soffan.

4.4 Representationer- problematiserar den rådande bilden

Stuart Hall påvisade att framställningar av saker och ting bidrar till att skapa mentala kartor. Hur Alana och hennes familj uppträder i *Here Comes Honey Boo Boo* bidrar till att tittare formar mentala kartor om familjen men även om överviktiga individer som grupp. Hur påverkar detta den rådande bilden av överviktiga? Puhl och Heuer (2009: 941-945) menar att överviktiga individer generellt anses vara lata, omotiverade,

mindre kompetenta, slarviga och med saknad av självdisciplin. *Here Comes Honey Boo Boo* förstärker negativa föreställningar om överviktiga. På så sätt problematiserar porträtteringen av Alana och hennes familj *fat acceptance* och helhetsbilden av överviktiga. Den sociala rörelsens arbete att utmana den rådande stigmatiseringen som överviktiga individer möter i sin vardag underlättas inte av att denna serie porträtterar familjen Thompson på detta sätt. Familjen visas i fler negativt laddade situationer än positiva, samtidigt som de negativa karaktärsdragen är framträdande i majoriteten av serien.

Seriens helhetliga budskap kan problematisera rådande bilden av överviktiga. Series huvudsakliga handling är *'Honey Boo Boo', and her overweight family, as they live every day*" (IMDB, u.å). Redan i beskrivningen av serien får vi kunskap om att handlingen kretsar kring en överviktig familj. Serien skulle kunna ha porträtterat en överviktig familj med vardagliga inslag. Men det hade inte varit framgångsrikt. Istället har producenterna modellerat med seriens handling och skapat en bild av familjen som i verkligheten inte behöver stämma. Reality-tv baseras på verkliga händelser och personer men behöver nödvändigtvis inte visa den "riktiga" situationen. Det är här jag anser att det blir komplext; serien porträtterar karaktärerna på ett djuriskt och barbariskt sätt, med inslag av mat, gaser och dallrande kroppshyddor, som om syftet med serien var att skapa en sämre bild av familjen än den som faktiskt råder. Att familjen i själva verket inte trivs i deras livssituation och leverne. Dock finns det inte ett enstaka tillfälle i serien när denna åsikt uttrycks av någon av familjemedlemmarna. Det syns ingen vilja att gå ned i vikt, att leva sundare eller äta bättre. Istället bejakar familjen sitt liv och sina kroppar. Dottern Pumpkin nämner i avsnitt 8 (Big Girls Wear Lace-Ups, 2013) att hon är tillfreds med sin kropp då June försöker få flickorna att gå ned i vikt. " *You know, a lot of guys dig big girls, you know. I'm serious, Yeah like Sugar Bear for example. Sugar Bear is pretty damn skinny. Well his not skinny, he has a little push to him, but I mean: Mama is big*" (Big Girls Wear Lace-Ups, 2013). Detta tolkar jag som ett försök att rättfärdiga att hon och hennes systrar är överviktiga; att killar faktiskt tycker om stora tjejer.

Jag finner ett problem i serien som inte adresseras av varken produktionen eller av familjen själva; det faktum att familjens övervikt inte framställs som något genetiskt

utan endast något kopplat till karaktär och självkontroll. Att fetma är ett anlag är en aspekt som helt verkar ha uteslutits i serien. Familjens skäl till övervikt och fetma projiceras som en produkt av deras leverne. Detta är ett slag mot familjens helhetliga karaktär och hur de förhåller sig till mat samt ett sunt levnadssätt. Genom att framställa karaktärerna på detta sätt skapar det ett ytterligare skäl till publiken att känna en vi och dom känsla. Och på så sätt finna ytterligare skäl till att se familjen som enbart ett underhållningsvärde. Jag menar att publiken skulle erhålla ett annorlunda förhållningsätt om handlingen uppmärksammade den genetiska aspekten. Om familjens övervikt skulle uppmärksammas som ett problem snarare än ett underhållningsvärde skulle seriens handling bli mer human och publiken erhålla ett mer tillmötesgående synsätt. Dock skulle detta troligtvis innebära att underhållningsvärdet skulle sjunka och serien anamma ett mer seriöst perspektiv, vilket inte går hand i hand med reality-tv's premisser.

5. Slutsatser och diskussion:

Resultaten av studien visar tydligt att de farhågor jag inledningsvis hade om tv-serien *Here Comes Honey Boo Boo* stämmer. Det mest framträdande resultatet är således att porträtteringen av karaktärerna inte hjälper till att förbättra den rådande synen om överviktiga. Den snarare problematiserar och försämrar den redan stigmatiserade bilden. Seriens karaktärer, tio-åriga Alana och hennes familj, framställs som klasslösa barbarer. Seriens handling kretsar i stort kring familjens attityd till kroppsliga reaktioner, som är ett inslag i flertalet av scenerna. Inslaget av rapar och pruttar innebär att Skeggs (2000) tes om synen på överviktiga som okontrollerbara och omoraliska förstärks. Att exponera denna brist på kontroll och socialt accepterat beteende bidrar även till att publiken får en bild av familjen som mindre värda sett utifrån klassperspektivet. Familjemedlemmarnas stora kroppshyddor vittnar även på vilken klass de tillhör enligt Skeggs (2000) vilket är svårt att förbise i serien.

En påtaglig ingrediens i *Here Comes Honey Boo Boo*'s framgång är det faktum att handlingen kretsar kring begreppet *carnavalesques* grundprinciper. Det uppstår en situation där publiken samlas runt mediet för att studera de bisarra och annorlunda händelserna för att roas av det avvikande beteendet. Detta skapar en ”vi och dom” känsla, där jag tror att publiken i relation till Alana och hennes familj känner ett

förstärkt eget värde. Detta i sin tur stödjer genren reality-tv's grundprinciper, nämligen att ingen handling eller karaktär är för udda. Kamerans närvaro finns med i verkliga situationer där den sociala dimensionen är viktig (Fiske, 1987).

Ett överraskande resultat i studien visade sig vara skillnaden på hur överviktiga män och kvinnor porträtteras i *Here Comes Honey Boo Boo*. June objektifieras och kritiseras av hennes döttrar i serien, men även av produktionen genom att tillsätta förlöjligande ljud och filma June i mindre smickrande situationer, exempelvis i avsnitt 11 (Stress Poops, 2013) där titeln och handlingen kretsar kring Junes dåliga mage. Mannen i familjen, Suger Bear, porträtteras i betydligt färre situationer än hans maka. Detta kopplar jag ihop med Kristevas (1982) studier som visade på att män och kvinnor tillskrivs olika attribut som definierar hur deras person kan bedömas. Män tillskrivs attribut kopplade till deras prestationer och bedrifter medan kvinnan tillskrivs attribut kopplade till utseendet. Eftersom June inte ingår inom ramarna för skönhetsnormen i den västerländska kulturen löper hon större risk att objektifieras och kritiseras. Mediet, i detta fall en reality serie, bidrar till att June övervakas och kritiseras utifrån den skönhet standard som är rådande. Den panoptiska kraften bidrar sammanfattningsvis till att June blir ett offer för övervakning och bedömning på grund av hennes avvikande utseende samt beteende.

Även om Suger Bear och June båda är överviktiga är det endast Junes övervikt som används som ett komiskt inslag i serien. Jag fann ett samband mellan den tydliga skillnaden i representationen och fetma som diskurs. Den distinkta likheten var att kvinnan är mer diskriminerad och stigmatiserad än mannen. På samma sätt som June kritiseras i större utsträckning än Suger Bear i serien, sker även detta i samhället, exempelvis med företeelserna *Fat Admirer* och *Hogger*. Där männen utövar en social kontroll på överviktiga kvinnor för att öka sin känsla av maskulinitet. I *Here Comes Honey Boo Boo* är det inte Suger Bear som kritiserar June utan snarare hennes döttrar och programmet i helhet. Men premisserna är fortfarande desamma, att överviktiga kvinnor diskrimineras och objektifieras i större utsträckning än män. Även Betterton (1996) studier visar på att det sker en enorm skillnad i framställningen och synen på kvinnor och mäns relation till mat. Kvinnor som förtär mat i stora mängder anses vara psykiskt instabila och okontrollerbara. Men samma situation med en man framkallar

inte samma skildring. Det är ännu ett tecken på att övervikt är en diskurs som stigmatiserar och diskriminerar kvinnor i större utsträckning än män.

I relation till utgångspunkterna för *fat acceptance* utmanar inte serien anti-fetma attityder utan bidrar till att förstärka dem. Karaktärerna i serien framställs inte som hälsosamma och sunda, snarare tvärt om. Familjen porträtteras med en självsäkerhet i relation till sin vikt. Det är här jag finner en paradox; att Alana och hennes familjemedlemmar själva utstrålar en självsäkerhet i deras övervikt men att jag anser att produktionen vill förmedla en annan känsla. Den press och ångest som den panoptiska kraften enligt Rothblum och Solovay (2009) ska framkalla hos kvinnor med avvikande utseende går inte att finna i familjens beteende. Familjen kontrolleras inte av den kraft som media genererar enligt begreppet *panopticism*.

Min studie visar att klass och genus är något som är starkt förknippat med fetma i serien *Here Comes Honey Boo Boo*, och *Fat Studies* som vetenskapligt fält. Klassaspekten representeras i serien med flera tydliga kännetecken, exempelvis benämningen av dem själva som *Red-Necks*. Det skapar tydliga associationer och bidrar till att ett visst kulturellt kapital förknippas med familjen Thompson. En annan tydlig klassaspekt är inslagen av mat som finns genomgående i serien men även bristen på näringsrik mat som orsakas av *Food Deserts*. Det faktum att familjen äter onyttig mat med lågt näringsvärde går att koppla till Skeggs (2000) studier som visar på hur den ohälsosamma och okontrollerade kroppen förknippas med låg klasstillhörighet.

Det är svårt bortse från både klass- och genusaspekten inom *Fat Studies*. Att exkludera två grundläggande sociala aspekter som klass och genus inom ett humanistiskt vetenskapsfält är problematiskt.

Jämfört med tidigare nämnd forskning av Zimdars (2015) och Nichols et al. (2015) har mina resultat inte blivit desamma. Zimdars teoretiserade *fat acceptance* på den amerikanska tv-serien *Big Sexy* och fann att karaktärerna i serien inte förlöjligades utan hyllades för sina stora kroppshyddor. Tyvärr är karaktärerna i *Here Comes Honey Boo Boo* inte framställda på samma humana sätt. *Fat acceptance* eller *fat*

celebration är en aspekt som inte är applicerbar i framställningen, den snarare utmanas än hyllas i serien. De två serierna har skilda utgångspunkter, varav *Big Sexy* vill visa på hur fetma inte ska vara ett hinder för kvinnor att nå framgång i sin karriär. Däremot i *Here Comes Honey Boo Boo* används fetma och övervikt som ett komiskt och förlöjligande inslag. Nichols et al. (2015) fann ett mer snarlikt resultat i humorserien *Mike and Molly*, nämligen att fetma är ett humoristiskt inslag. Men en betydande skillnad i de två serierna är att den kvinnliga huvudkaraktären Molly inte förlöjligas och objektifieras i större utsträckning än den manliga huvudkaraktären Mike. Den försiktighet som Nichols et al. refererade till angående skämt om en kvinnas kropp är inte framträdande i *Here Comes Honey Boo Boo*. I mitt studieobjekt är det snarare mannen som behandlas med den försiktighet som Nichols et al. beskriver.

Det finns följaktligen ett skifte i hur överviktiga män och kvinnor framställs i olika serier. För vidare forskning vore denna upptäckt intressant att vidareutveckla genom att studera flera olika genrer av serier för att försöka finna ett mönster i framställningen av överviktiga män och kvinnor.

Det är även betydelsefullt att nämna att min studie utgår ifrån västerländsk forskning och påverkar därför mitt resultat. Synen på övervikt och fetma skiljer sig troligtvis inom olika kulturer. Detta vore en annan aspekt att belysa inför vidare forskning. Hur framställs överviktiga karaktärer i andra ickevästerländska medier? Slutligen finns det många områden att utforska inom fat studies, eftersom forskningsfältet fortfarande är relativt ungt.

Sammanfattningsvis finner jag att resultatet är en besvikelse. Det är tydligt hur serier som *Here Comes Honey Boo Boo* snarare förstör och vilseleder vad det vetenskapliga fältet Fat Studies försöker åstadkomma, att sticka hål på de förvridna och överdriva föreställningarna om överviktiga. *Here Comes Honey Boo Boo* säkerligen en tillflyktsort för många i publiken, det är en slags rekreation men som tyvärr inte bidrar med något positivt.

6. Litteratur- och källförteckning:

6.1 Tryckta källor

Bakhtin, Michail (1984). *Problems of Dostoevsky's poetics [Elektronisk resurs]*. Minneapolis: University of Minnesota Press

Björkqvall, Anders (2009). *Den visuella texten: multimodal analys i praktiken*. Stockholm: Hallgren & Fallgren

Ekström, Mats & Larsson, Larsåke (red.) (2010). *Metoder i kommunikationsvetenskap*. 2. uppl. Lund: Studentlitteratur

Fiske, John (1987). *Television culture*. London: Methuen

Gailey, Jeannine A. (2014). *The hyper(in)visible fat woman [Elektronisk resurs] ; weight and gender discourse in contemporary society*. Basingstoke: Palgrave Macmillan

Hall, Stuart, Evans, Jessica & Nixon, Sean (red.) (2013). *Representation*. 2. ed. London: SAGE

Kristeva, Julia (1982). *Powers of horror: an essay on abjection*. New York: Columbia U. P.

LeBesco, Kathleen (2004). *Revolting bodies?: the struggle to redefine fat identity*. Amherst, MA: University of Massachusetts Press

Rothblum, Esther D. & Solovay, Sondra (red.) (2009). *The fat studies reader*. New York: New York University Press

Skeggs, Beverley (2000). *Att bli respektabel: konstruktioner av klass och kön*. Göteborg: Daidalos

6.2 Publikationer

Nichols, Cynthia, Kay Lewis, Bobbi & Shreves MK. (2015) "Fatties Get a Room!" *an Examination of Humor and Stereotyping in Mike and Molly*. *Journal of Entertainment and Media Studies*, 1 (1), s. 99- 126. Tillgänglig på:
< <http://jems.okstate.edu/vol-1-iss-1-aug-2015/fatties-get-a-room-an-examination-of-humor-and-stereotyping-in-mike-and-molly-2/> > [2015-11-09]

Zimdars, Melissa. (2015) *Fat Acceptance Tv?: Rethinking Reality Television with TLC's Big Sexy and the Carnavalesque*. *Popular Communication*, 13 (3) s. 232-246. Tillgänglig på:

< <http://www-tandfonline-com.ezp.sub.su.se/doi/full/10.1080/15405702.2015.1048344> > [2015-11-09]

Krippendorff, K. (1989). *Content analysis*. Refererat i E. Barnouw, G. Gerbner, W. Schramm, T. L. Worth, & L. Gross (Eds.), *International encyclopedia of communication* (Vol. 1, s. 403-407). New York, NY: Oxford University Press.

Tillgänglig på:

< http://repository.upenn.edu/asc_papers/226 > [2015-11-09]

Puhl, M. Rebecca, & Heuer, A. Chelsea. (2009). *The Stigma of Obesity: A Review and Update*. *Obesity*, 17 (5) s. 941-964. Tillgänglig på:

< <http://onlinelibrary.wiley.com/doi/10.1038/oby.2008.636/full> > [2015-12-15]

Stallybrass, P., & White, A. (1986). Refererat i Rhodes, C. (2001). *D'Oh- The Simpsons, Popular Culture and the Organizational Carnival*. *JOURNAL OF MANAGEMENT INQUIRY*, 10 (4) s. 374-383. December. Sage Publications.

Tillgänglig på:

<

<http://citeseerx.ist.psu.edu/viewdoc/download?doi=10.1.1.458.458&rep=rep1&type=pdf#page=95> > [2015-12-03]

6.3 Webbsidor

E!. (2012). *Here Comes Honey Boo Boo: Hilarious Guilty Pleasure or the Worst Thing Ever?*. Tillgänglig på:

< <http://uk.eonline.com/news/336664/here-comes-honey-boo-boo-hilarious-guilty-pleasure-or-the-worst-thing-ever> > [2015-12-07]

E!. (2014). *Here Comes Honey Boo Boo Canceled by TLC*. Tillgänglig på:

< <http://uk.eonline.com/news/591576/here-comes-honey-boo-boo-canceled-by-tlc> > [2015-12-07]

IMDB. (U.å). *Here Comes Honey Boo Boo*. Tillgänglig på:

< http://www.imdb.com/title/tt2288050/?ref_=ttep_ep_tt > [2015-11-09]

TIME. (2012) *The morning after: Honey Boo Boo Don't Care*. Tillgänglig på:

< <http://entertainment.time.com/2012/08/09/the-morning-after-honey-boo-boo-dont-care/> > [2015-12-07]

Urban Dictionary. (2002). *RedNeck*. Tillgänglig på:

< http://www.urbandictionary.com/define.php?term=redneck&utm_source=search-action > [2015-12-09]

USDA. (U,å) *Food Deserts*. (United States Department of Agriculture). Tillgänglig på:

< <https://apps.ams.usda.gov/fooddeserts/fooddeserts.aspx> > [2015-11-26]

6.4 Videomaterial

UR.se. 2012. Programmen som förändrade TV. Tillgänglig på:

< <http://www.ur.se/Produkter/180430-Programmen-som-forandrade-TV-Reality> >
[2015-11-09]

Mo Butter, Mo butter. (2013). *Here Comes Honey Boo Boo*. TLC, säsong 2, avsnitt 1. 17 juli 2013

Safty!. (2013). *Here Comes Honey Boo Boo*. TLC, säsong 2, avsnitt 6. 31 juli 2013

Big Girls Wear Lace-Ups. (2013). *Here Comes Honey Boo Boo*. TLC, säsong 2, avsnitt 8. 14 augusti 2013

Get Her Chins Vacuumed. (2013). *Here Comes Honey Boo Boo*. TLC, säsong 2, avsnitt 9. 21 augusti 2013

Lift and Scoop. (2013). *Here Comes Honey Boo Boo*. TLC, säsong 2, avsnitt 10. 28 augusti 2013

Stress Poops. (2013). *Here Comes Honey Boo Boo*. TLC, säsong 2, avsnitt 11. 4 september 2013